

Haber:

5 Mayıs 2025 tarihinde Endonezya Merkezi İstatistik Ajansı, Endonezya'da işsiz sayısının 7,28 milyon kişiye ulaştığını bildirdi. Bu arada işçilerin ortalama aylık ücreti 3,09 milyon Endonezya Rupisidir. Onlar sadece işsiz olmakla kalmıyor, aksine aynı zamanda işlerini kaybedenlerin sayısı da artmaktadır. Endonezya İşverenler Derneği (APINDO) Genel Başkanı Shinta Kamdani, 13 Mayıs 2025 tarihinde, ülkedeki işten çıkarılanların sayısının endişe verici olduğunu açıkladı. Ayrıca sadece 2025 yılının Ocak ayından Mart ayına kadar 73.922 kişinin işten çıkarılma mağduru olarak kaydedildiğini açıkladı. Öte yandan açık da çok büyüktür. 5 Mayıs 2025 tarihinde, Tarım ve Mekânsal Planlama Bakanı / Ulusal Arazi Ajansı Başkanı Nasrun Vahid, Endonezya'nın toplam 170 milyon hektarlık arazi alanının yaklaşık 70 milyon hektarının orman dışı alan olarak sınıflandırıldığını açıkladı. Ve şöyle ekledi: "Bu rakamın yaklaşık yüzde 46'sı veya 30 milyon hektarlık alan, şirketlere sahip 60 büyük aile tarafından kontrol ediliyor." Bu da bir ailenin ortalama olarak 500 bin hektar veya 5 milyar metrekaare (1 hektar = 10 bin metrekaare) araziye sahip olduğu anlamına gelmektedir.

Yorum:

1- Bu durum, Endonezya'daki zengin ve yoksullar arasındaki büyük uçurumu ortaya koymaktadır. Aslında daha önce, yani 15 Şubat 2025'te, Tarım Reformu Birliği, Endonezya'daki toprak ve doğal kaynakların yaklaşık yüzde 68'inin sadece yüzde 1'lik bir grup tarafından kontrol edildiğini açıklamıştı. Başka bir deyişle geri kalan %32'lik kısım, nüfusun %99'u tarafından kontrol edilmektedir.

2- Bunun nedeni yürürlükteki kanun ve yönetmeliklerdir. Örneğin 2023 tarihli ve 6 sayılı yasa, yani değiştirilmiş istihdam yasası, özel sektörün maden ve kömür ocaklarını, ormanları, odun ve odun dışı faaliyetleri, balıkçılık ve denizcilik işlerini ve su kaynaklarını yönetmesine izin vermektedir. Aslında bu kanunda kömür vergisi oranı %0'dır. Bir avuç özel şirketin ülkenin doğal kaynaklarının çoğunu kontrol altına alması şaşırtıcı değildir. Zira onlar, mülkiyet türleri arasında ayırım yapmazlar. Dolayısıyla bu, mülkiyeti, özel mülkiyet, kamu mülkiyeti ve devlet mülkiyeti olmak üzere üç türe ayıran İslam'daki sistemden farklıdır. Maden ve kömür madenleri, ormanlar, nehirler, göller ve denizler gibi deniz ve su kaynakları kamu mülkiyetleridir, dolayısıyla fertler veya özel gruplar tarafından kontrol edilmesi caiz değildir.

3- Diğer bir neden ise kendilerine güvenilmeyen devlet yöneticileri veya yetkilileridir. Örneğin 25 Mart 2025'te, Başsavcılık, Pertamina şirketindeki petrol yolsuzluğu nedeniyle devletin zararının, 193,7 trilyon Endonezya Rupisini aşabileceğini açıklamıştır. Bu rakam sadece 2023 yılındaki kayıpları içermektedir; oysa yolsuzluk dönemi, 2018'den 2023 yılına kadar gerçekleşmiştir. Dolayısıyla 5 yıllık dönemde yaklaşık 968,5 trilyon Endonezya Rupisidir. Bu kişisel yöndendi. Ancak 4 Şubat 2025 tarihinde onaylanan Devlet Şirketleri Kanunu'nun 3X. maddesinin (1.) fıkrası, "Devlet şirketlerinin organları ve çalışanları devlet memuru değildir" hükmünü içermektedir. Madde 9G'de ise "Devlet şirketlerinin yönetim kurulu, denetim kurulu ve gözetim kurulu üyeleri devlet memuru değildir" metni geçmektedir. Bu da devletin sahip olduğu şirketlerdeki yolsuzlukların Yolsuzlukla Mücadele Komisyonu tarafından soruşturulamayacağı anlamına gelmektedir; çünkü yasaya göre komisyon, sadece devlet memurlarının karıştığı yolsuzluklarla ilgilenmektedir.

4- Eşitsizlik ve ekonomik kaos sorunlarının ancak sistem ve kişilerin değişmesiyle, yani sistemin, hüküm ve kanunlardan oluşan doğru bir sistemle, yani İslam şeriatıyla değiştirilmesiyle ve bu sistemin, güvenilir bir devlet yetkilisi tarafından, yani Halife tarafından uygulanmasıyla çözüleceği açıktır.